

Forvalter Energitilsynet sine opgaver i henhold til varmeforsyningsloven

- og de tilhørende bekendtgørelser efter lovens formål?

Af advokat Vibeke Asmin Hansen, Dahl, Koch & Boll

Den 1. juli 2000 trådte den ny varmeforsyningslov i kraft. Samtidig blev det fastslået, at en ny institution, nemlig Energitilsynet, skulle have kompetencen med hensyn til at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning, samt til at vurdere rimeligheden af tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser i forbindelse med kollektive varmeforsyningsanlægs levering af varme til forbrugerne.

Energitilsynet er nedsat i henhold til el-forsyningslovens §§78 til og med 82. Det fremgår af lovens bemærkninger, at Energitilsynet ikke kun skulle overtage de opgaver, som hidtil er varetaget af de 2 energiprisudvalg. Disse udvalgs praksis har i vid udstrækning været præget af bagudrettet kontrol med de enkelte selskabers priser og betingelser, og var derfor i overensstemmelse med tidligere lovgivning inden for rammen af hvile-i-sig-selv princippet.

Med etablering af Energitilsynet skulle der lægges op til et mere fremadrettet aktivt tilsyn, hvor regulering med omkostningsrammer og benchmarking skulle tilskynde samarbejde og effektivisering i sektoren.

Det fremgår af den bekendtgørelse, som er udarbejdet om Energitilsynets opgaver, at Energitilsynet skal varetage tilsyns-

Vibeke Asmin Hansen.

og klagefunktion i overensstemmelse med varmeforsyningslovens formål som angivet i §1, og såfremt Energitilsynet i forbindelse med varetagelsen af sin tilsyns- og klagefunktion finder, at der er forhold, som modarbejder varmeforsyningsformål, skal Energiministeren gøres opmærksom herpå.

Energitilsynet har, såvel i henhold til elforsyningsloven som varmeforsyningsloven og bekendtgørelsen, kompetence til at indhente alle relevante oplysninger hos de involverede anlæg, og har kompetencen til at lade udarbejde uvildige sagkyndige udtalelser.

I øvrigt fremgår det af forarbejderne til varmeforsyningsloven, at der med den nye varmeforsyningslov indførtes krav om omkostningseffektiv drift, ligesom det fremgår heraf, at systemet skulle være mere overskueligt, og brugerindflydelsen skulle styrkes.

Som advokat for en række fjernvarmeværker, der modtager varme til distribution af kollektive varmeforsyningsanlæg, har jeg oplevet, at Energitilsynet ikke fuldt lever op til

de beskrevne opgaver.

Herunder synes det at være stridende mod kravet om omkostningseffektiv drift, at Energitilsynet nægter at vurdere sammenlignelige forsyningsanlægs omkostninger.

Det synes at være mod lovens formål, når et kollektivt varmeforsyningsanlægs ensidigt indhentede vurdering og oplysninger ukritisk lægges til grund, når muligheden for indhentelse af neutralt, sagkyndigt materiale ligger i bekendtgørelsens bestemmelser.

Det samme gælder vurdering af tilstedeværende, faktiske substitutionsmuligheder, og endelig synes det stridende mod forbrugernes interesser, at en praksis fra Gas- og Varmeprisudvalget, der støtter forbrugernes synspunkter, fortolkes til støtte for de modsatte synspunkter.

Det bør her understreges, at forbrugerne ingen indflydelse har på driften, omkostningssammensætningen samt størrelsen af omkostningerne på de kollektive varmeforsyningsanlæg.

Energitilsynet må opfordres til en mere grundig analyse af tilstedeværende materiale, indhentelse af uvildige, sagkyndige udtalelser og sammenligning med omkostningseffektivt drevne værker som en beskyttelse mod forbrugernes manglende indflydelse, til fremme af gennemsigtigheden med henblik på imødegåelse af et ubetinget overvæltningssynspunkt.